

Artėja pačios neįprasčiausios Kalėdos, kurių ligų Grinčas jau tyko už kampo laukdamas progos, bet mes nesiruošiamo taip lengvai pasiduoti! Kokio formato šiemet bus Kalėdinė MZ eglutė, niekas nežino, bet ji BUS! Kaip kasmet skelbiam kalėdinius mezgimo mainus ir šių metų tema - **gaubtas arbatinukui**.

Kodėl tokia tema? Metai šie pandemijos dėka tapo stipriai naminiai. Jei anksčiau nemažai žmonių juos traktavo tik kaip vietą permiegoti ir perkąsti bei persirengti, namai šiemet tapo viskuo - ir poilsio, ir bendravimo, ir darbo, ir pramogų vieta. Interjerų salonams ir kaimo sodybų pardavimams atsivėrė aukso gyslos, nes mes jau tikrai skirsime dėmesį kuo jaučiau ir kuo patogiau įsirengti vietą, kur bėga VISAS mūsų gyvenimas.

Arbatinuko gaubtas - senų laikų išmislas, kai laikas ėjo neskubriais žingsneliais, kai svečiuodavomės namuose, o ne susitikdavome kavinėse, ir arbata turėdavo laiko ataušti:). Rimčiau peržvelgę naminį gyvenimą galbūt ir mes panorėsime ne tik aukštųjų technologijų inovacijų, bet ir senų mielų daiktų, suteikiančių namams jaukumo ir šilumos. Svečių mes dabar nelaukiame, bet ilgesni pasibuvimai su šeimos nariais garantuoti:). O ir dirbant iš namų toks daiktas prie kompiuterio labai pravars. Ir arbata neatšals, ir suteiks akims ir rankoms džiaugsmo savo namine dvasia.

Legenda byloja, kad arbatinuko gaubtas atsirado XVII a. viduryje, kai vieną žiemos vakarą Airijoje fermeris sėdosi vakarieniauti su žmona. Nukritusi jo kepurė atsitiktinai pataikė ant arbatinuko ir pora buvo maloniai nustebusi, kad arbata po kepure visą vakarą išbuvo šilta. Patenkinta žmona sumeistravo pirmą arbatinuko gaubtą, kad arbata visuomet būtų šilta kaip tą vakarą po kepure.

Pirmą kartą dokumentuose arbatinuko gaubtas paminėtas 1860 metais Anglijoje, kai popiečio arbatėlės populiarumas pasiekė neregėtas aukštumas. Stalas tuo metu buvo gausiai ir puošniai dekoruojamas ir arbatinuko gaubto funkcija buvo ne tik išlaikyti arbatą šiltą, bet ir prisidėti prie stalo dekoru. Jie buvo gaminami net su brangakmeniais, gausiai siuvinėti ir puošti pagal to laiko madą.

Išskiriami du pagrindiniai tipai - su dviem skylutėmis snapeliui ir rankenėlai ir vientisas gaubtas. Pirmasis buvo vadinamas viengungių gaubtu, nes su juo buvo galima paprasčiau ir greičiau įsipilti arbatos gaubto nenuimant. Antrasis, vientisas, turėjo būti nuimamas prieš įpilant arbatą ir jis tiko bet kokio dydžio bei formos arbatinukui (ar nedideliu puodui:)).

Nuotraukoje matote arbatinuką jo laukiantį. Iš tiesų tai gaubtas pas mus labai aktyviai namuose naudojamas. Aš esu prisiekusi arbatos gėrėja ir kai esu namie, mano arbatinukas neataušta. Tai yra, atauštų greičiau, nei spėju visą litrą išgerti, bet šiltas megztas gaubtas patikimai pratęsia malonumą:). Nuotraukoje jo nėra, nes nuo kasdieninio darbo jis patapo stipriai nefotogeniškas (nuo ko ne mažiau mylimas!), todėl vietoj pavyzdžių įkvėpimui teks siųsti jus į neištirtas kūrybines džiungles ar į [interneto platybes](#) . Aš vien pirmame puslapyje nužiūrėjau du favoritus - [bičių avilį](#) ir visai minimalistinį

golfo tipo

. Pastarąjį turėjau metus kaime, kur karšta arbata lauke be gaubto neišlaikytų šilumos net vieno valgymo metu (jis yra nuostabus pačioms įvairiausioms arbatinukų formoms ir reguliuojamo dydžio), kol mums užleidus žiemą namus pelytėms, šios nenusprendė, kad gali naudotis ir paliktais daiktais. Šiltais ypač;).

